

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt den 31. oktober 2018

Sag BS-19935/2018-HJR

A
(selv)

mod

Nyborg Kommune
(advokat Jørgen Vinding)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Svendborg den 22. december 2017 og kendelse af Østre Landsrets 14. afdeling den 9. februar 2018.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jon Stokholm, Lars Hjortnæs og Jan Schans Christensen.

Påstande

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at anken fremmes i landsretten.

Indkærede, Nyborg kommune, har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Parternes synspunkter

A har anført navnlig, at det ikke skal komme ham til skade, at hans advokat ikke har været tilstrækkeligt opmærksom på reglerne om anke af sager fra byretten til landsretten, således at han ikke får mulighed for at varetage og beskytte sine interesser i forhold til Nyborg Kommunes uberettigede afskedigelse af ham.

Ankestævningen er indleveret på vegne af ham og kunne derfor lige så godt have været indleveret af ham selv.

Både advokaten og han selv modtog velkomstbreve fra Østre Landsret i sagsportalen www.minretssag.dk, og derfor var der en berettiget forventning om, at anken var blevet admitteret af Østre Landsret.

Det fremgår af retsplejelovens § 372, stk. 2, 1. pkt., at en ankestævning vedrørende anke til landsretten skal indleveres til den byret, der har afsagt dommen, og der må derfor være en formodning for, at ankestævningen kan indleveres af den advokat, som har ført sagen for byretten.

Sagen var tænkt anvendt som prøvesag for advokaten i landsretten, og da anmeldelse af og ansøgning om en sags godkendelse som prøvesag ikke er betinget af, at der medvirker en mødeberettiget advokat, synes det betænkeligt, hvis kun en mødeberettiget advokat kan forestå indlevering af ankestævning.

Nyborg kommune har anført, at Øste Landsrets afgørelse er korrekt.

Højesterets begrundelse og resultat

Retten i Svendborg afsagde den 22. december 2017 dom i sagen mellem A og Nyborg Kommune. Advokat B, der ikke har møderet for landsretten, indgav på vegne af A rettidigt ankestævning til Retten i Svendborg den 3. januar 2018.

Sagen for Højesteret angår, om anken skal afvises på grund af, at advokat B ikke havde møderet for landsret, jf. retsplejelovens § 133, stk. 1.

Som anført af landsretten følger det af retsplejelovens § 261, stk. 2, og retspraksis om denne bestemmelse, at advokater, der indleverer processkrifter i ankesager for landsretten – herunder ankestævninger – bortset fra sager, der behandles efter småsagsprocessen, skal have møderet for landsret. Højesteret tiltræder af de grunde, som landsretten har anført, at ændringen af retsplejelovens § 372, stk. 2, 1. pkt., hvorefter ankestævninger skal indleveres til den ret, hvis dom ankes, ikke medfører, at denne betingelse ikke længere gælder.

Da det, som A i øvrigt har anført, ikke kan føre til et andet resultat, og da Højesteret heller ikke finder grundlag for undtagelsesvis at meddele anketilladelse, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, 5. pkt., stadfæster Højesteret herefter landsrettens afgørelse om afvisning af anken.

Det bemærkes, at afvisningen burde være sket ved dom, jf. retsplejelovens § 369, stk. 3.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 1.500 kr. til Nyborg Kommune.
Det idømte beløb skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.